

Čís. 145.

Zákon ze dne 25. února 1920,**jmž se ustanovují hornické rozhodčí soudy.**

Článek I.

Ustanovení zákona ze dne 14. srpna 1896, č. 156 f. z., o hornických společenstvích ve věcech rozhodčích soudů (§§ 29 až 31), se nahrazují těmito pravidly:

§ 1.

V sídlech revírních rad a to: v Praze, Plzni, Trutnově, Mostě, Karlových Varech, Českých Budějovicích, Mor. Ostravě a Brně zřizují se hornické rozhodčí soudy.

Výlohy za potřebné místnosti a kancelářské potřeby těchto soudů hradí stejným dílem revírní rady a majitelé dolů dotčeného okresu.

§ 2.

Do působnosti hornických rozhodčích soudů náleží rozhodovati s konečnou platností o odvolání z výroků:

- a) závodních rad ve mzdových a platových věcech, v disciplinárních stížnostních věcech, o propuštění (§ 2 zák. o závodních radách);
- b) revírních rad ve sporech mezi závodní správou a závodní radou (§ 19 cit. zák.).

§ 3.

Hornický rozhodčí soud je složen ze 3 zástupců podnikatelů, 3 zástupců zřízenců, 3 zástupců dělníků a předsedy. Jako stálý odborný poradce působí zástupce revírního báňského úřadu. Jednotlivé případy rozhodují paritní senáty, složené po třech předsedících z každého zúčastněného odboru. Sestaviti senát náleží předsedovi.

Přisedící navrhnou příslušné organizace a potvrzuje ministr veřejných prací, který jmenuje zástupce revírního báňského úřadu. Předsedu volí přisedící. Předsedou může býti jen soudce z obvodu, pro který jest rozhodčí soud zřízen.

Nebyla-li jeho volba jednomyslná, ustanoví se ministerstvem veřejných prací po dohodě s ministrem spravedlnosti, jemuž náleží v každém případě potvrditi volbu.

§ 4.

Pro členy rozhodčích soudů stanoví se potřebný počet náhradníků podle § 3; za člena zaneprázdněného, neb odpadlého z jiného důvodu, nastupuje náhradník z jeho skupiny.

§ 5.

Veškerí členové rozhodčích soudů mimo státní úředníky slíbí do rukou předsedy, že budou vykonávati svůj úřad podle svého nejlepšího

vědomí a svědomí a že zachovají úřední tajemství.

§ 6.

Odvolání podá se u rozhodčích soudů písemně a to nejdéle do 14 dnů od doručení rozhodnutí, vzatého v odpor.

§ 7.

Jako členové rozhodčích soudů nesmějí působiti osoby, proti nimž jsou důvody vylučující nebo zamítací podle ustanovení zákona o soudní příslušnosti. O námitkách proti členům rozhoduje soud za nepřítomnosti toho, jehož se námitka týče.

§ 8.

Ličení před rozhodčím soudem jest veřejné. Rozhodování děje se naprosto většinou hlasů všech členů soudu, kteří se celého líčení zúčastnili. Předseda hlasuje na konec. Zástupce revírního báňského úřadu nesmí býti při hlasování.

§ 9.

Strany mohou se před rozhodčím soudem dáti zastupovati soudruhy z povolání, neb odbornými sdruženími, jednateli, nebo zřízenci jejich. Advokáti z povolání nesmí stran zastupovati.

§ 10.

Rozhodnutí vyhlásí předseda hned po tajné poradě veřejně. Rozhodnutí budíž písemně vyhotoveno, podepsáno předsedou a dodáno stranám nejdéle do 8 dnů. Soud může také vytknouti, má-li býti rozhodnutí veřejně vyhlášeno na závodě nebo v novinách.

§ 11.

Jednání před rozhodčím soudem je prosto kolkův a poplatkův.

§ 12.

Úřad člena rozhodčích soudů je čestný. Přisedící má právo pouze na náhradu skutečných výloh. Útraty přisedícím zaměstnancům hradí revírní rada, zaměstnavatelům jejich organizace a státním úředníkům stát, pokud o těchto výlohách soud jinak nerozhodí.

Svévolné vedení sporů trestá se pořádkovými peněžitými pokutami, které připadají revírní radě ve prospěch dobročinných zařízení, a k návrhu strany také přisouzením útrat sporu. Předseda má právo ukládati pořádkové tresty.

§ 13.

Jednání před hornickým rozhodčím soudem řídí se v podstatě v disciplinárních stížnostních věcech pravidly trestního soudního řádu, jinak pravidly civilního řádu soudního.

§ 14.

Narovnání a rozsudky rozhodčího soudu hornického vykonávají se buď soudní exekucí, nebo podle potřeby správními úřady.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti v jednotlivých okresech, uvedených v § 1, a na Slovensku dnem, který určí nařízením ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Článek III.

Provést zákon ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu a sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Hampel v. r.

Čís. 146.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. března 1920,

limž se mění dosavadní předpisy o uvolnění zadržovaných výplat ze smluv pojišťovacích.

Na základě zmocňovacího zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Pojištěné kapitály, jež se staly splatnými, mohou být vyplaceny v těchto mezích:

- kapitál do 3000 Kč zcela;
- kapitál vyšší než 3000 Kč, avšak nepřesahující 50.000 Kč, částí 85% kapitálu, jenž se stal splatným, nejméně však penízem 3000 Kč;
- kapitál přes 50.000 Kč částí 70% kapitálu, jenž se stal splatným, nejméně však penízem 42.500 Kč.

§ 2.

Roční pojištěné důchody nejvýše 2000 Kč mohou být vyplaceny zcela, vyšší důchody nepřesahující 20.000 Kč v části 85%, nejméně však penízem 2000 Kč. Důchody přes 20.000 Kč mohou být vyplaceny pouze z polovice, nejméně však penízem 17.000 Kč.

§ 3.

Výkupní hodnoty neb nejvýše možné požadované zápůjčky na pojistku mohou být vyplaceny:

- obnosy do 1000 Kč zcela;
- obnosy vyšší než 1000 Kč, avšak nepřesahující 40.000 Kč, v části 85%, nejméně však penízem 1000 Kč;
- obnosy přes 40.000 Kč z polovice, nejméně však penízem 34.000 Kč.

§ 4.

Výplaty, dle předcházejících ustanovení mohou být konány jen tehdy, byly-li příslušné pojistky řádně přihlášeny k soupisu dle nařízení vlády ze dne 10. dubna 1919, č. 184 Sb. z. a n.

§ 5.

Ministr financí se zmocňuje, aby v uvážení hodných případech povolil výplatu ve vyšší míře, než jest uvedeno v §§ 2 a 3 tohoto nařízení.

§ 6.

Při výplatách dle §§ 1 až 3 tohoto nařízení dlužno posuzovati každou pojistku pro sebe zvlášť.

§ 7.

Tímto se mění § 10 nařízení vlády ze dne 10. dubna 1919, č. 184 Sb. z. a n., doplněný nařízením vlády ze dne 8. srpna 1919, č. 485 Sb. z. a n.

§ 8.

Části splatných pojištěných kapitálů z výplaty vyloučených (§ 1) může být, byly-li příslušné pojistky řádně k soupisu přihlášeny, použito k upsání státní premiové půjčky, povolené zákonem ze dne 6. února 1920, č. 85 Sb. z. a n.

Pojišťovna upíše na příkaz příjemce z pojistky oprávněného příslušný peníz a uloží stvrženku o úpisu, případně vydané titry do úschovy některého hlavního upisovacího místa na tak dlouho, až budou uvolněny zvláštním nařízením vlády.

Dospělé kupony mohou však být stranám přímo vydávány.

§ 9.

Dlužní úpisy státní půjčky Československé republiky vypsané dnem 1. září 1919 (4%ní státní pokladniční poukázky), které jsou vázány dle nařízení vlády ze dne 17. října 1919, č. 548 Sb. z. a n., mohou být vydány z vázané úschovy, pokud převyšují částky, jež dle § 1 zůstávají na dále vázány.

Rovněž mohou být tyto dlužní úpisy vydány, složili-li příjemce peníz ve výši částky dle § 1 neuvolněné hotově v korunách československých u vyplácející pojišťovny, která ponechá tento obnos u sebe až do uvolnění zvláštním vládním.